

Vyvěšeno dne: 29. 4. 2026

Svěšeno dne: 13. 5. 2026

Markéta Hrdličková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Václava Štencla v právní věci žalobkyně: **MAGION system, a. s.**, sídlem Jiráskova 1252, Vsetín, zastoupené Mgr. Markem Šimkou, advokátem, sídlem Moravské náměstí 754/13, Brno, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, **za účasti**: Masarykova univerzita, sídlem Žerotínovo nám. 617/9, Brno, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 11. 12. 2023, č. j. ÚOHS-44147/2023/162, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2025, č. j. 29 Af 12/2024-187,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu a rozsudek krajského soudu

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 9. 2023, č. j. ÚOHS-3491/2023/500, zamítl návrh žalobkyně na přezkoumání úkonů zadavatele. Žalobkyně tímto návrhem brojila proti postupu osoby zúčastněné na řízení (dále též „zadavatel“) spočívajícím v zadání veřejné zakázky „*Otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu*“ v řízení se soutěžním dialogem. Předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 11. 12. 2023, č. j. ÚOHS-44147/2023/162, zamítl rozklad žalobkyně podaný proti prvostupňovému rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí předsedy žalovaného podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který ji zamítl. Rozhodnutí o rozkladu podle krajského soudu netrpí vadou

nepřezkoumatelnosti. Zadavatel konkrétně zdůvodnil, že žádný informační systém není možné nasadit u něj jako otevřený systém bez úprav na trhu dostupných plnění. Zadavatel uvedl konkrétní důvody, proč nelze jeho potřebu uspokojit produktem běžně dostupným na trhu, což potvrzují výsledky předběžných tržních konzultací s 12 dodavateli. Pro řízení se soutěžním dialogem je typické, že zadavatel nemá ucelenou představu o podobě zadávacích podmínek. Tuto skutečnost proto zadavateli nelze klást k tíži. Podstatné je prokázání podmínek pro konání řízení se soutěžním dialogem. Skutečnost, že srovnatelní zadavatelé informační systémy poptávají v rámci otevřeného řízení, není pro projednávanou věc podstatná. Zadavatel svůj postup řádně obhájil a uvedl přezkoumatelnou argumentaci, rozhodnutí o námitkách není nepřezkoumatelné. Závěry žalovaného mají oporu v provedeném dokazování a vyplývají ze správního spisu. Krajský soud se nezabýval námitkami, kterými žalobkyně brojí proti svému vyloučení z řízení se soutěžním dialogem, neboť nynější řízení se týká volby typu zadávacího řízení. Dle krajského soudu žalovaný nestranil ve správním řízení zadavateli, pouze se přiklonil k jeho argumentaci. Otázka hospodárnosti veřejné zakázky není relevantní pro posouzení naplnění podmínek pro konání řízení se soutěžním dialogem. Dle krajského soudu ze záznamu z jednání v rámci řízení se soutěžním dialogem ze dne 17. 10. 2022 nevyplývá, že zadavatel hodlal svůj informační systém nabízet dalším vysokým školám. Požadavek na otevřené API (rozhraní pro programování aplikací – pozn. NSS) není diskriminační, neboť se jedná o racionální požadavek v oblasti informačních systémů. Procesní obranu žalobkyně nelze hodnotit jako zneužití práva.

II. Kasační stížnost a další vyjádření ve věci

[3] **Žalobkyně** (dále též „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž namítá, že zadavatel neprokázal naplnění zákonných podmínek pro volbu řízení se soutěžním dialogem. Tento typ řízení byl zvolen za účelem snadnějšího vyřazení stěžovatelky, neboť jejím vyřazením zadavatel potvrdil, že nemá zájem o vývoj nového informačního systému na míru. Zadavatel setrvává výhradně na tvrzeních o splnění zákonných podmínek bez jejich podrobné specifikace a bez doložení důkazů jejich pravdivosti. Zadavatel odkazuje na výsledek předběžných tržních konzultací, dle něž údajně žádné řešení na trhu neodpovídá potřebám zadavatele, aniž by specifikoval dané potřeby nebo vysvětlil, proč tyto potřeby nejsou naplněny dostupnými produkty na trhu. Rozhodnutí o námitkách je nezákonné, jeho závěry jsou v rozporu se skutkovým stavem a právními předpisy. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách obsahuje pouze obecná tvrzení. Způsob vypořádání námitek je v rozporu s § 245 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek. Napadený rozsudek je nepřezkoumatelný v otázce prokázání důvodů pro volbu řízení se soutěžním dialogem a vypořádání námitek v rozhodnutí o námitkách. Krajský soud nesprávně posoudil otázku oprávněnosti požadavku zadavatele na otevřenost API. Tu zadavatel požaduje nikoliv pro uspokojení vlastních potřeb, ale za účelem vývoje komerčního produktu, což není úkolem zadavatele jako vysoké školy. Požadavek na otevřenost API diskriminuje řadu dodavatelů, proto měl být podroben přísnému testu oprávněnosti, což krajský soud neprovedl, a naopak označil tento argument za irelevantní.

[4] **Žalovaný** ve vyjádření ke kasační stížnosti zdůraznil, že řízení se soutěžním dialogem není problematické či netransparentní zadávací řízení. Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/24/EU předpokládá využití soutěžního dialogu, pokud zadavatel není schopen přesně definovat své potřeby nebo posoudit, co může trh nabídnout z hlediska technických, finančních nebo právních řešení. Tomu odpovídá i národní právní úprava. Žalovaný neměl pochybnosti o skutečnosti, že předmět veřejné zakázky splňuje podmínku nedostupnosti plnění na trhu, o čemž svědčí výsledky předběžných tržních konzultací a celkový průběh řízení se soutěžním dialogem. Tvrzení stěžovatelky, že zadavatel neměl důvod použít řízení se soutěžním dialogem, protože dle jejího názoru bylo možné uspokojit potřeby zadavatele prostřednictvím běžně dostupného řešení na trhu, jsou nepodložená. Z odmítnutí stěžovatelkou nabízeného řešení „na míru“ nelze vyvodit, že zadavatel požadoval řešení dostupné na trhu bez dalších úprav. Krajský

pokračování

soud se přezkoumatelně vypořádal s argumentací stěžovatelky směřující vůči odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Přezkoumatelné je také odůvodnění napadeného rozsudku v části týkající se splnění podmínek pro konání řízení se soutěžním dialogem. Námitky stěžovatelky, že požadavek na otevřené API je nepřipustný a že zadavatel postupoval v řízení se soutěžním dialogem z důvodu vyvíjení komerčního produktu, jsou opožděné.

[5] **Osoba zúčastněná na řízení** (dále též „zadavatel“) ve vyjádření ke kasační stížnosti zpochybnila tvrzení stěžovatelky, že skutečným důvodem pro vedení řízení se soutěžním dialogem je vůle zadavatele vyvíjet na poptávaném řešení vlastní komerční produkt. Argumentace stěžovatelky je nedůvodná. Stěžovatelka se na několika místech kasační stížnosti staví do role zadavatele a podsouvá soudu nepravdivá tvrzení. Zadavatel považuje procesní úkony stěžovatelky za zneužití práva.

[6] **Stěžovatelka** v replice nad rámec argumentace uvedené v kasační stížnosti namítá, že výsledky předběžných tržních konzultací nebo vyhodnocení jejich výsledku nejsou součástí správního spisu. Stěžovatelka zpochybnila požadavek na otevřené API až na ústním jednání, jelikož až tehdy použili žalovaný a zadavatel argument, že oprávněným důvodem pro konání řízení se soutěžním dialogem byl požadavek zadavatele na otevřené API, aby mohl informační systém nabízet jiným vysokým školám. Stěžovatelka netvrdí, že provozování komerční činnosti je zadavateli zapovězeno. Otázkou však zůstává, zda je tento důvod legitimní pro volbu diskriminační zadávací podmínky.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[8] Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti podle § 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), a shledal, že kasační stížnost **není důvodná**.

[9] Stěžejní kasační námitkou v projednávané věci je tvrzené nenaplnění podmínek pro konání řízení se soutěžním dialogem.

[10] Podle § 68 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek *je zadavatel oprávněn použít řízení se soutěžním dialogem za splnění podmínek uvedených v § 60.*

[11] Podle § 60 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek *může zadavatel použít jednací řízení s uveřejněním, pokud a) potřeby zadavatele nelze uspokojit bez úpravy na trhu dostupných plnění, b) součástí plnění veřejné zakázky je návrh řešení nebo inovativní řešení, c) veřejná zakázka nemůže být zadána bez předchozího jednání z důvodu zvláštních okolností vyplývajících z povahy, složitosti nebo právních a finančních podmínek spojených s předmětem veřejné zakázky, nebo d) nelze stanovit technické podmínky odkazem na technické dokumenty podle § 90 odst. 1 a 2* (zvýraznění doplnil Nejvyšší správní soud).

[12] Řízení se soutěžním dialogem je specifickým druhem zadávacího řízení, který má umožnit zadavatelům efektivně pořídit taková plnění, u nichž nejsou na počátku (při zahájení tohoto zadávacího řízení) schopni přesně specifikovat jejich předmět či jiné záležitosti s plněním související tak, aby byly naplněny veškeré podmínky pro použití standardních druhů zadávacích řízení. Smyslem řízení se soutěžním dialogem je poskytnout zadavatelům flexibilitu, kterou disponují soukromé subjekty a která by jim měla umožnit na základě dialogu s potenciálními dodavateli nalézt nejvhodnější řešení jejich potřeb. V praxi nachází řízení se soutěžním dialogem využití zejména u veřejných zakázek z oblasti informačních technologií, kdy zadavatelé nemají přesně ujasněny požadavky (např. na architekturu systému, migraci dat, vymezení součinnosti zadavatele a případně i stávajícího dodavatele, požadavky na dodávky SW a HW, nastavení výkonu

autorských práv, parametrizaci SLA apod.) tak, aby byly naplněny veškeré podmínky pro použití druhů zadávacích řízení vylučujících jednání mezi zadavatelem a dodavatelem. (PODEŠVA, V., VOTRUBEC, J., SOMMER, L., FLAŠKÁR, M., HARNACH, J., MĚKOTA, J., JANOUŠEK, M. a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2026-3-23]. ASPI_ID KO134_2016CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.). Aby zadavatel mohl zadat veřejnou zakázku v řízení se soutěžním dialogem, postačí naplnění kterékoliv z podmínek uvedených v § 60 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek.

[13] V projednávaném případě zadavatel v rozhodnutí o námitkách ze dne 22. 12. 2023 uvedl, že hledá řešení informačního systému, které umožní vybudovat „nad ním“ komplexní integrované řešení, jsou proto naplněny všechny 4 důvody dle § 60 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek. Zadavatel má za to, že průběh soutěžního dialogu, jakož i vývoj, kterým během něj prošlo řešení nabízené stěžovatelkou, jednoznačně prokazují složitost technického řešení předmětu zakázky, jakož i licenčních, právních a finančních podmínek spojených s předmětem zakázky. Dále zadavatel uvedl, že v průběhu předběžných tržních konzultací a celého řízení se soutěžním dialogem se potvrdilo, že žádné řešení odpovídající zcela jeho potřebám na trhu neexistuje. Dle zadavatele je zakázka, jejíž součástí je propojování různých informačních systémů, řešení komplikovaných licenčních otázek nebo nadstavbového rozvoje, abnormálně složitá. U těchto zakázek zákonodárce předpokládá využití soutěžního dialogu. Zadavatel také uvedl, že po celou dobu řízení prezentoval záměr pořídit otevřený systém a návazně tvořit další napojená řešení, v čemž lze spatřovat právě naplnění znaku návrhu řešení nebo inovativního řešení, jelikož srovnatelný systém není na trhu dostupný.

[14] Stěžovatelka opakovaně namítá, že odůvodnění námitek je nepřezkoumatelné, neboť zadavatel blíže nevysvětlil, v čem má spočívat složitost veřejné zakázky a proč konkrétní plnění dostupná na trhu nenaplnují jeho požadavky.

[15] Nejvyšší správní soud se stejně jako krajský soud s argumentací stěžovatelky neztotožnil. Zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách řádně vysvětlil, jakými úvahami se při hodnocení námitek stěžovatelky řídil, jaké důvody jej opravňovaly k volbě řízení se soutěžním dialogem a z jakých podkladů tyto skutečnosti vyplývají. Zadavatel vysvětlil, že složitost veřejné zakázky zakládá propojování různých informačních systémů, řešení licenčních otázek a nadstavbový rozvoj řešení. Požadavek stěžovatelky, aby zadavatel u každého řešení dostupného na trhu vysvětlil, proč toto neřešení nevyhovuje jeho požadavkům, je přehnaný. Nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatelky o tom, jak podrobně by mělo být rozhodnutí o námitkách odůvodněno, ale objektivní překážkou, která znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí. Takovými nedostatky rozhodnutí o námitkách zjevně netrpí.

[16] Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí dospěl k závěru, že je naplněna podmínka pro konání řízení se soutěžním dialogem dle § 60 odst. 1 písm. a) zákona o zadávání veřejných zakázek, tedy že potřeby zadavatele nelze uspokojit plněním dostupným na trhu. Poté uvedl, že postačí naplnění jedné z podmínek uvedených v § 60 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, je tudíž nadbytečné zabývat se dalšími důvody uváděnými zadavatelem. V souladu s tímto závěrem předseda žalovaného a krajský soud posuzovali naplnění podmínek pro konání řízení se soutěžním dialogem pouze optikou § 60 odst. 1 písm. a) zákona o zadávání veřejných zakázek. Stěžovatelčina námitka nesrozumitelnosti správních a soudních rozhodnutí pro nedostatečné určení konkrétního důvodu dle § 60 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek je tudíž nedůvodná.

[17] Dle stěžovatelky je dále napadený rozsudek nepřezkoumatelný a nezákonný v otázce prokázání důvodů pro volbu řízení se soutěžním dialogem. Nejvyšší správní soud nepovažuje za účelné před přezkumem věcného posouzení naplnění důvodů pro volbu řízení se soutěžním dialogem rekapitulovat vypořádání provedené krajským soudem. K námitce nepřezkoumatelnosti proto pouze obecně uvádí, že krajský soud se touto žalobní námitkou řádně vypořádal v bodech 54 až 59 napadeného rozsudku. Krajský soud přezkoumatelně vysvětlil, na základě jakých podkladů

pokračování

a úvah dospěl k závěru, že podmínky pro konání řízení se soutěžním dialogem byly splněny. Nejvyšší správní soud opakuje, že nepřezkoumatelnost rozsudku nezakládá nenaplnění subjektivních představ stěžovatelky ohledně požadavků na odůvodnění rozsudku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52). Nejvyšší správní soud se tak s námitkou nepřezkoumatelnosti neztotožnil.

[18] Pokud jde o věcné posouzení otázky naplnění podmínek pro konání řízení se soutěžním dialogem, krajský soud správně vyšel ze skutečnosti, že zadavatel před zahájením soutěžního dialogu provedl předběžné tržní konzultace celkem s 12 dodavateli. Zadavatel jednal o 6 konkrétních požadavcích: 1) architektura systému, 2) datová vrstva, 3) API systém, 4) IT bezpečnost, 5) licenční politika, 6) integrace systémů. K výsledku předběžných tržních konzultací zadavatel uvedl, že „žádný ERP systém není možné nasadit u zadavatele jako otevřený systém bez úpravy na trhu dostupných plnění, mj. vzhledem ke složitosti IT prostředí velkého zadavatele, jehož centrem je právě ERP systém, který má být s ostatními systémy propojen. Kromě toho si je zadavatel vědom specifik svého statutu veřejné vysoké školy, které nutnost modifikace akcentují. Tuto skutečnost si zadavatel potvrdil i v rámci tržních konzultací, kde se mimo jiné ujistil, že na trhu v dnešní době neexistuje produkt, který by bez vyhrad uspokojoval jeho potřebu.“

[19] O neexistenci vyhovujícího řešení na trhu svědčí také samotný průběh soutěžního dialogu, při němž přihlášení soutěžitelé v průběhu několika jednání upravovali jimi nabízené řešení tak, aby co nejlépe odpovídalo představám zadavatele. Nejvyšší správní soud proto dospěl ke shodnému závěru jako krajský soud, že zadavatel dostatečně zdůvodnil, že žádný dostupný informační systém u něj není možné nasadit jako otevřený systém bez úprav na trhu dostupných řešení.

[20] Stěžovatelka namítá, že na trhu existovala řešení, která bylo možné u zadavatele nasadit pouze s dílčími změnami. Dle stěžovatelky její vyloučení ze soutěžního dialogu potvrzuje, že se zadavatel chtěl vyhnout plněním dostupným na trhu. Nejvyšší správní soud se s touto argumentací neztotožnil. Z jednání zadavatele a stěžovatelky vyplynulo, že stěžovatelka nabídla zadavateli vývoj co nejšířšího API na zakázku. Zadavatel se však zakázkového vývoje chtěl vyvarovat, neboť jedním z jeho požadavků byla možnost rozvíjet informační systém vlastními silami bez závislosti na dodavateli. Řešení nabízené stěžovatelkou proto nebylo pro zadavatele vhodné. Její vyloučení ze soutěžního dialogu nesvědčí o existenci vhodných řešení na trhu.

[21] Nejvyšší správní soud nepřisvědčil ani námitce nepřípustného přesouvání důkazního břemene na stěžovatelku. Zadavatel v řízení uvedl a prokázal, že na trhu neexistovalo uspokojivé plnění. Stěžovatelka tuto skutečnost zpochybnila tvrzením, že na trhu existují systémy s velmi otevřeným API (produkty společností Microsoft, SAP nebo Gordic), které mají být pro zadavatele vhodné. Žalovaný a krajský soud stěžovatelce vytkli, že daná námitka je obecná a nepodložená. Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelkou v tom, že je primárně na zadavateli, aby tvrdil a prokázal splnění podmínek pro konání řízení se soutěžním dialogem dle § 60 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek. V projednávané věci zadavatel tomuto požadavku dostál, když prokázal, že plnění dostupná na trhu zcela neuspokojují jeho potřeby. Pokud stěžovatelka usilovala o zpochybnění tohoto závěru, bylo na ní, aby svá tvrzení více konkretizovala, případně podložila. Stěžovatelka tak ale v projednávané věci neučinila.

[22] Stěžovatelka dále namítá, že správní spis neobsahuje žádný výsledek předběžných tržních konzultací, žalovaný tedy činí závěry na základě podkladů rozhodnutí, s nimiž nebyla stěžovatelka seznámena, nebo pouze nekriticky přebírá tvrzení zadavatele. K této námitce Nejvyšší správní soud uvádí, že správní spis skutečně neobsahuje žádný formalizovaný výsledek předběžných tržních konzultací. Zákon o zadávání veřejných zakázek zadavateli neukládá, aby takový dokument po provedení předběžných tržních konzultací vyhotovil. Správní spis obsahuje vyhlášení informace o předběžných tržních konzultacích a záznam z předběžné tržní konzultace se stěžovatelkou, neveřejná část správního spisu obsahuje záznamy z předběžných tržních konzultací s ostatními účastníky. Tyto záznamy obsahují obchodní tajemství ostatních účastníků tržních konzultací, jejich

zařazení do neveřejné části spisu žalovaným tak bylo oprávněné (§ 271 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek). Dle Nejvyššího správního soudu jsou uvedené podklady spolu s vyjádřením zadavatele dostatečné pro závěr správních orgánů o průběhu a výsledku předběžných tržních konzultací. Ostatně, pokud by zadavatel výsledek předběžných tržních konzultací zaznamenal v nějakém dokumentu, jak požaduje stěžovatelka, stále by se jednalo toliko o tvrzení samotného zadavatele. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud nepřisvědčil námitce stěžovatelky týkající se absence výsledku předběžných tržních konzultací.

[23] Námitky týkající se neoprávněného požadavku na otevřené API a údajného vývoje komerčního produktu zadavatelem jsou nepřipustné.

[24] Podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. žalobce může *rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby.*

[25] Rozhodnutí žalovaného bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 20. 12. 2023. Lhůta pro podání žaloby uběhla dne 20. 2. 2024, stěžovatelka podala žalobu v poslední den této lhůty. V žalobě stěžovatelka brojila proti nedostatečnému odůvodnění rozhodnutí o námitkách, nedostatečnosti důvodů pro konání řízení se soutěžním dialogem a nedostatečnému prokázání těchto důvodů. Námitku týkající se diskriminační povahy požadavku na otevřené API a údajného vývoje komerčního produktu zadavatelem stěžovatelka uplatnila až v duplice ze dne 21. 7. 2025, tedy více než rok po uplynutí lhůty pro podání žaloby. Obě žalobní námitky tak byly podány opožděně.

[26] Stěžovatelka v replice k vyjádření vyvracela, že námitky byly uplatněny opožděně, neboť jimi reagovala na průběh jednání ze dne 25. 6. 2025 (v řízení u krajského soudu sp. zn. 29 Af 29/2023), když žalovaný a zadavatel poprvé v řízení uvedli, že oprávněným důvodem zadavatele pro volbu řízení se soutěžním dialogem byl jeho požadavek na otevřené API za účelem vývoje produktů pro třetí strany.

[27] Nejvyšší správní soud se s argumentací stěžovatelky neztotožnil, neboť stěžovatelka měla dostatek informací, aby sporné námitky formulovala již v žalobě. Sama stěžovatelka v kasační stížnosti odkazuje na rozhodnutí o vyloučení ze dne 30. 12. 2022, z něhož vyplývá, že zadavatel chtěl mít možnost nový informační systém nabízet také jiným vysokým školám. Stejný závěr vyplývá také z jednání v rámci řízení se soutěžním dialogem ze dne 17. 10. 2022, jak opět uvádí sama stěžovatelka. Také o požadavku na otevřené API se stěžovatelka dozvěděla nejpozději z rozhodnutí o vyloučení ze dne 30. 12. 2022. Nelze proto konstatovat, že by tyto skutečnosti poprvé zazněly až na jednání u krajského soudu dne 25. 6. 2025. Stěžovatelce proto nic nebránilo v tom, aby námitku diskriminační povahy požadavku na otevřené API a nelegitimity úmyslu vývoje komerčního produktu, uplatnila již v žalobě.

[28] Vzhledem k tomu, že výše vymezené námitky byly uplatněny v řízení před krajským soudem opožděně, neměl k nim krajský soud přihlídnout. Z odůvodnění napadeného rozsudku nicméně plyne, že se jimi krajský soud přesto zabýval. Vzhledem k tomu, že krajský soud žalobu zamítl, nemohla mít tato vada vliv na zákonnost jeho rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[29] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelčiny námitky týkající se neoprávněného požadavku na otevřené API a údajného vývoje komerčního produktu zadavatelem jsou v řízení o kasační stížnosti nepřipustné podle § 104 odst. 4 s. ř. s., protože stěžovatelka tyto důvody tvrzené nezákonnosti neuplatnila (včasně) v řízení před krajským soudem, ačkoli tak učinit mohla (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2021, č. j. 2 As 334/2017-61, a ze dne 7. 4. 2021, č. j. 9 As 236/2017-68).

pokračování

IV. Závěr a náklady řízení

[30] Žalobkyně se svými námitkami neuspěla. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozsudku ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[31] Nejvyšší správní soud dodává, že dnem vykonatelnosti tohoto rozsudku zaniká předběžné opatření uložené usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2026, č. j. 6 As 183/2025-50, kterým Nejvyšší správní soud zakázal zadavateli uzavřít smlouvu s vybraným dodavatelem při zadávání veřejné zakázky „Otevřený informační systém pro Masarykovu univerzitu“ (§ 38 odst. 4 věta druhá s. ř. s.).

[32] O náhradě nákladů řízení mezi účastníky řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, soud proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

[33] Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady vznikly (§ 60 odst. 5 věta druhá s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2026

L. S.

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D. v. r.
předseda senátu